

รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๖

วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๐๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: วันนมัสมาชิกมาประชุม ๒๐๔ คน ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเบิกประชุมต่อไปมีสมาชิกลงมาซึ่งยังไม่ได้ทำการปฏิญาณตนอีก ๑ ท่านคือ พันตรี สันต์ ศรีแมน ซึ่งมาอยู่ในที่ประชุมแล้ว ก็ขอให้ปฏิญาณ เพราะฉะนั้น ขอให้กล่าวคำปฏิญาณตามข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้ากล่าวคำว่า “ข้าพเจ้า” แล้ว ขอให้ออกนามด้วย “ข้าพเจ้า (ออกนามผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

และคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศและประชาชนเป็นสำคัญ”

(พันตรี สันต์ ศรีแมน ไทโยชน กล่าวคำปฏิญาณตนต่อที่ประชุม ตามที่ประธานได้กล่าวนำ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: ตามระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มีระเบียบวาระที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๙ พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ขอเชิญ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๙

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีเหรียญราชรุจิรัชกาลที่ ๙ ขึ้นไว้ สำหรับพระราชทานเป็นเครื่องหมายแห่งพระมหากรุณาธิคุณตามพระราชอัธยาศัย

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

เหตุผล

เหรียญราชรุจิ เป็นเหรียญสวนพระองค์อย่างหนึ่ง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระราชดำริสร้างขึ้นเป็นประทีปสำหรับพระราชทานแก่พระทรงพระราชดำริเห็นสมควร ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็ได้ทรงอนุมัติสร้างเหรียญราชรุจิขึ้นพระราชทานเป็นประเพณีสืบมา ทั้งนี้เป็นแบบอย่างอันดีจึงเป็นการสมควรที่จะสร้างเหรียญราชรุจิ รัชกาลปัจจุบันขึ้น สำหรับพระราชทานเป็นเครื่องหมายแห่งพระมหากรุณาธิคุณตามพระราชอัชฌาศัย.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๘

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เหรียญราชรุจิรัชกาลปัจจุบันขึ้นไว้ สำหรับพระราชทานเป็นเครื่องหมายแห่งพระมหากรุณาธิคุณตามพระราชอัชฌาศัย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๘ พ.ศ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เหยื่อพระราชวัง ๒ ชนิด ชนิดหนึ่งเรียกว่า เหยื่อ
ราชวังทอง และอีกชนิดหนึ่งเรียกว่า เหยื่อราชวังเงิน

ลักษณะแห่งเหยื่อราชวังตามพระราชบัญญัติ เป็นเหยื่อกลมแบนทำ
ด้วยเงินกาไหล่ทองชนิดหนึ่ง และทำด้วยเงินอีกชนิดหนึ่ง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง
๓ เซนติเมตร ด้านหน้ามีพระบรมรูปรัชกาลปัจจุบันครึ่งพระองค์ทรงหัน พระพักตร์
ทางเบื้องขวา มีอักษรจารึกอ้อมวงขอบว่า ภูมิพล ปรมราชาธิราชา ด้านหลังมีรูปจักร
กลางวงจักรจารึกอ้อมวงว่า ราชวชิรา ทินนเมต มีห่วงห้อยกบฏแพรแถบกว้าง ๓๔
มิลลิเมตร สีเหลือง ริมสีขาว ประคบบทกเสอของชายสำหรับพระราชทานสกร
ให้ห้อยกบฏแพรแถบ ผลเป็นรูปแมลงปอ ใช้ประคบบทกหน้าชาย

มาตรา ๔ เหยื่อพระราชทานเป็นเครื่องหมายแห่งพระมหากษัตริย์คุณ
ตามพระราชพิธีราชาภิเษก และพระราชทานเป็นสิทธิ แม้ผู้ได้รับพระราชทานล่วงลับ
ไปแล้ว ก็ให้ตกตกแก่ทายาทเพื่อรักษาไว้เป็นตระกูลในวงศ์ตระกูลสืบไป แต่ไม่มีสิทธิ
ที่จะประคบบทกเหยื่อ ถ้าผู้ได้รับพระราชทานกิด ทายาทกิด กระทำความผิดร้ายแรง
หรือประพฤติตนไม่สมควรเกียรติ อาจทรงเรียกคืนได้

มาตรา ๕ ผู้ได้รับพระราชทานเหยื่อจะเขียนอักษรย่อไว้ท้ายชื่อ ก็ได้
เขียนลงใน

ผู้ได้รับพระราชทานเหยื่อราชวังทอง ให้เขียนว่า ร.จ.ท. ๕

ผู้ได้รับพระราชทานเหยื่อราชวังเงิน ให้เขียนว่า ร.จ.ง. ๕

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัติ.

พลเอก ถนอม กิตติขจร (รอง
นายกรัฐมนตรี): รัฐบาลขอเสนอร่าง
พระราชบัญญัติเหยื่อราชวัง รัชกาล
ที่ ๕ พ.ศ.....

หลักการ ให้มีเหยื่อราชวัง
กาลที่ ๕ ขึ้นไว้สำหรับพระราชทานเป็น

เครื่องหมายแห่งพระมหากษัตริย์คุณ
ตามพระราชพิธีราชาภิเษก

เหตุผล เหยื่อราชวัง เป็น
เหยื่อส่วนพระองค์อย่างหนึ่ง พระบาท
สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรง
พระราชดำริสร้างขึ้นเป็นประเดิมสำหรับ

พระราชทานแล้วแต่ทรงพระราชดำริเห็นสมควร ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็ได้ทรงอนุมัติก่อสร้างเหรียญราชรุจิ พระราชทานเป็นประเพณีสืบมา ทั้งนี้เป็นแบบอย่างอันดี จึงเป็นการสมควรที่จะสร้างเหรียญราชรุจิ รัชกาลปัจจุบันขึ้นสำหรับพระราชทานเป็นเครื่องหมายแห่งพระมหากรุณาธิคุณตามพระราชอัธยาศัย.

หลวงประกอบนิติสาร :

ข้าพเจ้ามีความยินดีในทุก ๆ สิ่งทั้งรัฐบาลกระทำเพื่อส่งเสริมพระเกียรติ ส่งเสริมพระบรมเดชานุภาพ เพราะฉะนั้นในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าสนับสนุนเต็มที่ แต่ข้าพเจ้ามีความสงสัยอยู่บางประการ ซึ่งข้าพเจ้าใคร่จะขอทราบคำชี้แจงจากรัฐบาล ทั้งนี้ เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้หากตามที่จะออกไป แม้แต่ว่าไม่เป็นของง่ายเหลือเกิน แต่ถ้าออกไปแล้วเฉื่อยฉ้อช้อยกพร่องใด ๆ ก็จะเป็นที่น่าเสียดายมาก และสถานเป็นสภาพของรัฐบาลชอบในชน ดินที่เกี่ยวกันที่จะเวียนตามนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนท่านประธานว่าความเข้าใจ ของ ข้าพเจ้า เกี่ยวกับพระ

ราชบัญญัตินี้ถูกต้องหรือไม่ และขอให้รัฐมนตรีกรณาส่ง ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเหรียญราชรุจิที่ออกมา ที่กำเนิดโดยพระราชบัญญัตินั้นฉบับแรก ที่รัฐบาลได้กล่าวไว้ในเหตุผลว่า ได้มีกำเนิดขึ้นในรัชกาลที่ ๕ และรัชกาลที่ ๖ รัชกาลที่ ๗ เป็นเหรียญส่วนพระองค์สำหรับพระราชทานตามพระราชอัธยาศัยอะไรนั้น ข้าพเจ้าโดยตรง ๆ ไม่มีเวลาจะค้นพ้อแต่มาสถานที่ด้วยความช่วยเหลือของทางกองเลขาธิการก็พยายามค้นก็ไม่ปรากฏพระราชบัญญัติเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงสร้างเหรียญราชรุจิขึ้นโดยไม่ได้ทรงตราเป็นพระราชบัญญัติอย่างนี้หรือไม่ และฉบับแรกใช้หรือไม่ และการยกร่างพระราชบัญญัตินี้คงจะอนุมัติตามพระราชบัญญัติเหรียญราชรุจินิยม ร.ศ. ๑๓๑ หนึ่ง พ.ศ. ๒๔๘๔ หนึ่ง เพราะข้าพเจ้าตรัสว่าลักษณะ ของพระราชบัญญัติแล้วดูทำนองเดียวกัน คือพระราชทาน สด แต่พระราชอัธยาศัยและที่พยายามชี้แจงไปครองกรมสิทธิไต่สวนท่านองคมนตรีใหม่ลักษณะคล้ายพระราชบัญญัติเหรียญรัตนารมณ พ.ศ. ๒๔๖๘ และพระราชบัญญัติเหรียญรัตนารมณ

๒๕๕๕ ในทำนองที่
 ว่าเป็นของส่วนพระองค์ โดยพระราช
 บัญญัติเหรียญรัตนาภรณ์ ๒๕๖๕ บัญญัติ
 ไว้ชัดในมาตรา ๔ ว่าเป็นของพระราช
 ทาน เป็นของส่วนพระองค์ ส่วนพระ
 ราชบัญญัติเหรียญรัตนาภรณ์รัชกาลที่ ๕
 พ.ศ. ๒๕๕๕ ก็มีข้อความทำนองเดียวกัน
 จะต่างกันอยู่ก็แต่ในเรื่องพระราช
 บัญญัติเหรียญรัตนาภรณ์นั้นไม่มีบทบัญญัติ
 ให้เรียกกันใด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 ยังไม่ทราบชัดว่าอันโลมตามหรือเอา
 ร่างพระราชบัญญัตินั้นร่างขึ้นตามแบบ
 อย่างของเหรียญราชนิยมหรือเหรียญ
 รัตนาภรณ์แน่ อย่างไรก็ดี ที่ข้าพเจ้า
 อภิปรายมาวันนี้ขอทราบนี้ไม่ใช่ว่าคดี
 คำร่างพระราชบัญญัติตั้งได้เรียนมา
 แล้ว สนับสนุนเต็มที่ แต่ว่าท่านรัฐมนตรี
 ได้กราบอธิบายให้เห็นที่เข้าใจแจ่มแจ้ง
 แล้วอาจจะช่วยให้ไม่ต้องมีการแปรญัตติ
 ในข้อหลักการนั้น ข้าพเจ้ามีข้อสงสัยขอ
 นึกหนึ่งที่เขียนไว้ ให้นิให้เหรียญราชรุ
 รัชกาลที่ ๕ ขึ้นไว้สำหรับพระราชทาน
 เป็นเครื่องหมายแห่งพระมหากษัตริย์
 ตามพระราชอิสริยาภรณ์ ข้าพเจ้าสงสัยคำ
 ว่า "ตามพระราชอิสริยาภรณ์" นั้นว่าเป็นคำ
 ประกอบคำว่า "พระราชทาน" หรือประ
 กอบคำว่า "พระมหากษัตริย์" ที่

ข้าพเจ้าสงสัยเพราะว่าถ้าเป็นการ พระ
 ราชทานตามพระราชอิสริยาภรณ์แล้ว จะ
 ไม่ต้องมีการรับสนองพระบรมราชโองการ
 กระมัง เพราะวาทักทำนองเขียนว่าเป็น
 เหรียญส่วนพระองค์ แม้ในตัวร่างพระ
 ราชบัญญัติ ไม่มีในร่างพระราชบัญญัติ
 ไม่ได้เขียนว่าเป็นเหรียญส่วนพระองค์
 มีแต่ในเหตุผลท้ายหลักการ ต่างกับ
 เหรียญรัตนาภรณ์ ซึ่งบัญญัติไว้ชัดว่า
 พระราชทานเป็นของส่วนพระองค์ ทัก
 เกิดปัญหาขึ้นว่า ถ้าคำว่าตามพระราช
 อิสริยาภรณ์ไปประกอบคำว่าพระมหากษัตริย์
 ธิคุณแล้วแต่จะหมายความว่า ทรง
 พระกรุณาจะพระราชทาน แก่ผู้ใดก็พระ
 ราชทานตามพระราชอิสริยาภรณ์
 แต่ถ้าไปประกอบพระมหากษัตริย์
 ข้าพเจ้าสงสัยว่า เวลาพระราชทานอา
 จะต้องมีการรับสนองพระบรมราชโองการ
 แต่ถ้าไปประกอบคำว่าพระราชทานแล้ว
 ก็คงไม่ต้องรับสนองพระบรมราชโองการ
 ไม่ทราบว่ารัฐบาลจะเอาอย่างไร ขอ
 เรียนถาม คือว่าถ้าจะเป็นพระราชทาน
 ตามพระราชอิสริยาภรณ์ โดยไม่ต้องรับ
 สอนของพระบรมราชโองการแล้ว เพราะ
 เป็นของส่วนพระองค์ ก็ควรจะย้ายคำ
 ไปไว้ท้ายคำว่า "พระราชทาน" ถ้าหลัก
 การเป็นเช่นนั้น ประการที่ ๒ เพื่อช่วยใน

LIRT

การที่จะไม่ต้อง แปรญัตติ หรือ แปรญัตติ
 น้อย ในมาตรา ๔ ซึ่งความจริงจะเป็น
 รายละเอียดก็ได้ จะว่าเป็นหลักการก็ได้
 แต่ข้าพเจ้าก็ความเกี่ยวพันหลักการอยู่
 คือในเรื่องให้เหรียญตกทอดถึง ทายาท
 เพื่อบริการไว้เช่น พระลูก ใน พระกลสิขไป
 เช่น ข้าพเจ้า เห็นว่า เหมือนกับ พระราช
 บัญญัติเหรียญราชูปถัมภ์ เหมือนกับพระ
 ราชบัญญัติเหรียญรัตนาภรณ์ คือให้ตก
 ทอดแก่ทายาทได้ แต่มีปัญหาความจริง
 เรื่องคงไม่เกิด แต่ปัญหากฎหมายย่อม
 เกิดเสมอ คือมีปัญหาว่า ถ้ามีทายาท
 หลายคนใครรับ และไม่น่าจะเขียนพระ
 ราชบัญญัติให้แยกช่อง ให้ทายาทมานั่ง
 เก็บความกัน ในกรณีสิทธิของเหรียญ
 ราชูปถัมภ์ ไม่ทราบว่า เป็นเจตนาของรัฐบาล
 ที่จะทิ้งไว้ไว้อย่างนี้ โดยปล่อยให้
 ผู้สืบทอดกัน หรือผู้สืบทอดด้วยความ
 จงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และก็ไม่
 มีใครไปเป็นความกัน ในเรื่องเหรียญ
 ราชูปถัมภ์ เจตนาปล่อยให้เช่นนี้ ข้าพเจ้า
 ก็ไม่ว่า แต่ที่ว่าถ้ามันไหวก็ไม่ดี ถ้าเขียน
 ให้ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะได้มรดก
 ๒ ปี ไม่ใช่ตนแปรญัตติจริงๆ เพื่อบริการ
 รวดเร็วให้หมด น่าจะมีมรดก ๒ ว่า ใน
 กรณีที่มีปัญหาว่า ทายาทคนใดควรได้
 รับก็ให้กราบบังคมทูล ขอพระบรมราช

วินิจฉัยเด็ดขาด ท่านองคมนตรีปัญหาไป
 ไม่ทราบว่ารัฐบาลจะคิดอย่างไรในเรื่องนี้
 อย่างนี้ข้าพเจ้าก็กังวลไปในวาระ ๒
 เลย ข้าพเจ้าจะขอใจรัฐบาลมาก ท่าน
 ประธานถ้าจะโตขึ้นแรง ให้ข้าพเจ้าทราบ
 เพื่อย่นเวลาในการแปรญัตติ

พลเอก ถนอม กิตติขจร (รอง
นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 และท่านสมาชิกผู้แทนราษฎร รัฐบาลขอ
 เคารพและขอสงวนสิทธิ์ของ ท่านสมาชิกผู้
 แทนราษฎรที่ได้อภิปรายเมื่อกัน ในเรื่องข้อ
 ๑ คือ เทาที่ท่านบอกว่าไม่เคยมีพระราช
 บัญญัติเหรียญราชูปถัมภ์ ในรัชกาลก่อน ๆ
 ที่ได้ผ่านมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่า
 ในรัชกาลที่ ๕ ถึง รัชกาลที่ ๖ ถึง รัชกาล
 ที่ ๗ ก็น่าจะมี เช่น สมัยสมเด็จพระนางญา
 ยาลิลาวัณย์ พระบรมราชโองการของพระ
 มหากษัตริย์ย่อมถือว่าเป็นกฎหมาย อัน
 หนึ่งเหมือนกัน แต่มาสมัยเราปกครอง
 ตามระบอบรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้น
 เราก็ก้าวเป็น ทะทะของออกเป็นพระราช
 บัญญัติทั้งที่โตกระทำมาแล้ว แล้ว
 พระราชบัญญัติเหรียญราชูปถัมภ์ สำหรับ
 รัชกาลที่ ๕ นี้ เราก็ก้าวเป็นตามแบบ
 ของเราของเหรียญรัตนาภรณ์รัชกาลที่ ๕
 ที่เราได้ออกไปแล้ว สำหรับ ข้อความใน
 หลักการที่ว่า ตามพระราชอัธยาศัยนั้น

ให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ท่าน
 พระราชทานตามพระราชอัชฌาศัยของ
 เหนือเกล้าเกล้า ข้าพเจ้าขอเรียนว่า
 จะเลือกให้ใครก็ได้ตามที่เลือกแต่
 ของสมมติ หรือสำหรับข้าราชการ
 ในพระองค์ เราก็คงเขียนตามพระ
 ราชอัชฌาศัย เช่นนี้เช่นเดียวกัน
 สำหรับข้อความใน มาตรา ๕
 เกี่ยวกับทนายทนายนั้นเราคงตามประเพณี
 พกถึงทนายทนายที่จะได้รับก็ควรจะเป็น
 ลูกคนที่ไหนทนายทนายนั้นเราคงตามประ
 เเพณีของเรา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าคงจะ
 ไม่มีปัญหาอะไรเกี่ยวกับในเรื่องนี้เท่าที่
 ได้เรียนข้แจงแล้ว นั้นผมเข้าใจว่าท่าน
 สมาชิกที่ข้องใจคงจะหายข้องใจ และ
 คิดว่าทุก ๆ ท่านคงจะได้รับรองให้พระ
 ราชบัญญัติฉบับนั้นผ่านไปโดยดี

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
 เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ผม
 ก็ขอมติที่ประชุมว่าสมควรจะรับหลักการ
 แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ
 กรุณายกมือขึ้น
 (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
 ตกลงรับหลักการเป็นเอกฉันท์
 ต่อไปวาระที่ ๒ การแปรญัตติ
 รัฐบาลจะตั้งคณะกรรมการหรือไม่

**พลเอก ถนอม กิตติขจร (รอง
 นายกรัฐมนตรี):** รัฐบาลขอให้พิจารณา
 รวท่เดียว

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
 รัฐบาลขอให้พิจารณารวท่เดียว ท่านผู้
 ใดจะขัดข้องหรือไม่
 (ไม่มีสมาชิกผู้ใดขัดข้อง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ:
 ไม่มี เพราะฉะนั้นพิจารณา รวท่เดียว
 ในวาระที่ ๒ ขอให้เลขาธิการอ่าน

**นายเจริญ ภัณฑโร (ผู้ทำหน้าที่
 เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ):**

ร่าง
พระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิ รัชกาลที่ ๘
 พ.ศ.

โดยที่เห็นการสมควรให้เหรียญราชรุจิรัชกาลปัจจุบันขึ้นไว้สำหรับพระราชทานเป็นเครื่องหมายแห่งพระมหากษัตริย์คุณตามพระราชอัชฌาศัย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเหรียญราชรุจิรัชกาลที่ ๕ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เหรียญราชรุจิมี ๒ ชนิด ชนิดหนึ่งเรียกว่าเหรียญราชรุจิทอง และอีกชนิดหนึ่งเรียกว่าเหรียญราชรุจิเงิน

ลักษณะแห่งเหรียญราชรุจิตามพระราชบัญญัติ เป็นเหรียญกลมแบนทำด้วยเงินค่าไหลทองชนิดหนึ่ง และทำด้วยเงินอีกชนิดหนึ่ง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓ เซนติเมตร ด้านหน้ามีพระบรมรูปรัชกาลปัจจุบันครึ่งพระองค์ ทรงหันพระพักตร์ทางเบื้องขวา มีอักษรจารึกอยู่ริมขอบว่า ภูมิพล ปรมราชาธิราชา ด้านหลังมีปฏิกรกลางวงจักรจารึกอักษรว่า ราชรุจิยา ทินนมัท มีห่วงห้อยกับแพรแถบกว้าง ๓๕ มิลลิเมตร สีสเหลือง ริมสีขาว ประคัมที่อกเสื้อเบื้องซ้าย สำหรับพระราชทานสตรีให้ห้อยกับแพรแถบ ผลเป็นรูปแม่หลวงปด ใช้ประดับเสื้อทหน้าชายชาย

หลวงประกอบนิติสาร: ข้าพเจ้ามีความสงสัยเท่านั้น ไม่ได้ขอแปรญัตติที่เคี้ยว คือข้าพเจ้าไม่เคยเห็นเหมือนกันเหรียญราชรุจิน ของเดิมจารึกไว้ว่าอย่างไร แต่ว่าตามร่างพระราชบัญญัตินมีภาษายาวลว่า คชคณนวรรคหลัง ด้านหลัง "ราชรุจิยา ทินนมัท" ทำไม่เขียนเป็นไม้ทงทฆมาททำไม่ไม่ใช้พันทุตรงได้

ตัว "น" ตัวแรก ซึ่งเขียนภาษายาวลอย่างสมัยนั้น หรือว่าเหรียญราชรุจิเดิมใช้ไม้ทงทฆมาท แล้วกรรฐบาลมีความประสงค์จะรักษาประเพณีไว้ ก็จึงใช้ไม้ทงทฆมาท นั่นก็อาจจะเป็นเหตุผลฝ่ายกรรฐบาล เพราะว่ากรเขียนภาษายาวลถึงแต่ตอน พ.ศ. ๒๔๖๐ กว่าๆ ตั้งแต่รัชกาลที่ ๖ ปลายรัชกาลที่ ๖ นเราเล

LIART

เขียนไว้แล้ว เราใช้พื้นที่มาในตัวคือ
ที่เป็นตัวสะกด ก็ขออธิบายไม่ใช่คำแปล
นิติ ถ้ารัฐบาลเห็นว่าการใช้พื้นที่มา
เพื่อรักษาธรรมเนียมประเพณีข้าพเจ้าไม่
ว่ากระไร แต่ถ้าผลออกไปจะใช้พื้นที่มา
นั้นก็เป็นเรื่องของรัฐบาล

พลเอก ถนอม กิตติขจร (รอง
นายกรัฐมนตรี): ข้อความที่เราเขียนไว้
ในเหรียญนี้เป็นไปตามที่ราชเลขาธิการ
แจ้งมาทางรัฐบาล เขียนไปถามเหรียญ
ที่มีอันเดิมด้วย ก็เหรียญเดิมเรามีเขียน
ไว้อย่างนั้น เหรียญที่ในหลวงรัชกาล
ที่ ๕ ที่ ๖ ที่ ๗ เคยพระราชทานไปแล้ว
ข้อความก็เขียนอย่างนั้น แล้วทั้งทาง
ราชเลขาธิการก็แจ้งมาอย่างนั้น ทาง
รัฐบาลก็ได้ดำเนินไปตามนั้น

หลวงประกอบนิติสาร : ท่าน
ประธานครับ ขอบคุณท่านรองนายก
ชี้แจงแต่ร่างพระราชบัญญัติรัฐบาลรับ
ผิดชอบครับ ราชเลขาเขียนมาเราก็ไม่
ทราบเหตุผลว่า ราชเลขาเขียนมา
อย่างไร ถ้ารัฐบาลจะถือเป็นพระราช
ประสงค์ให้เป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าพอใจ หรือ
ว่าต้องการรักษาธรรมเนียมประเพณี
ข้าพเจ้าพอใจ แต่รัฐบาลรับผิดชอบร่าง
พระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่ราชเลขารับผิดชอบ
ครับ

พลเอก ถนอม กิตติขจร (รอง
นายกรัฐมนตรี) : เมื่อรัฐบาลออกไป
แล้วก็ถือว่ารัฐบาลรับผิดชอบ

นายเจริญ บัณฑโร (ผู้แทน
เลขาธิการสภาข้าราชการ): มาตรา
๕ เหรียญพระราชทานเป็นเครื่องหมาย
แห่งพระมหากษัตริย์ ตามพระราช
อิสริยยศและพระราชทานเป็นสิทธิ แม้
ผู้ได้รับพระราชทานล่วงลับไปแล้วก็ให้
ตกทอดแก่ทายาท เพื่อรักษาไว้เป็นที่
ระลึกในวงศ์ตระกูลสืบไป แต่ไม่มีสิทธิ
ที่จะประดับเหรียญ ถ้าผู้ได้รับพระราช
ทานก็ตก ทายาทก็ตก กระทบความผิด
ร้ายแรง หรือประพฤติก็นไม่สมเกียรติ
อาจทรงเรียกคืนได้

หลวงประกอบนิติสาร : สำหรับ
มาตรา ๕ ข้าพเจ้าขอแปรญัตติแน่ คือ
ไม่ใช่เรื่องที่เราเขียนมาเมื่อก่อนหรอก แต่
เกี่ยวข้องกับคำ ในบรรทัดที่ ๒ คำว่า
“และพระราชทานเป็นสิทธิ” นั้นนะ คือ
ยังเชิญท่านเลขา ประธานโทษ ท่านไป
อ่านตรงนั้นท่านว่าเป็นสิทธิ แล้วต่อไป
ก็ไม่มีสิทธิ ความจริงถ้าตามกฎหมาย
มันต้องอ่านว่า พระราชทานเป็นสิทธิ
ต้องใส่การันตีครับ คือในพระราชบัญญัติ
ทุกฉบับเกี่ยวกับเหรียญราชอิสริยยศ
เกี่ยวกับเหรียญรัตนโกสินทร์ใช้คำว่า

“พระราชทานเป็นกรรมสิทธิ์” แต่ใน
จะเขียนเป็นสิทธิก็ได้ สิทธิท่านกำหนด
ความว่า กรรมสิทธิ์ นั้นเอง แต่ควร
การนต่อย่างเดียวกับที่เราเขียนกรรมสิทธิ์
เราไม่ได้อ่านว่า สิทธิ ในทันที แต่ส่วน
ตอนหลังบอกไว้ว่า แต่ไม่มีสิทธิ นี้ใน
กฎหมายเราอ่านว่า สิทธิ เราไม่อ่านว่า
สิทธิ ควรจะให้เห็นข้างกันก่อนบรรทัด
ที่ ๒ ขอแต่เขียน กรรมสิทธิ์ ให้เหมือน
เหรียญกษาปณ์หรือเหรียญราชนิยม
แต่ถ้ารัฐบาลไม่ยอม ข้าพเจ้าขอเดิม
การันต์ ตัวเดียว ให้เป็นสิทธิ เท่านั้น
แหละเขาอย่างนั้นก็ได้

พลเอก ถนอม กิตติขจร (รอง
นายกรัฐมนตรี) : ทางรัฐบาลขอเดิม
การันต์ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
ได้เสนอ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ต่อไป ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายเจริญ บัณฑโร ผู้ทำหน้าที่
เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๕ ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญ
จะเขียนอักษรย่อไว้ท้ายชื่อให้เขียนดังนี้
ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญราช
วชิรของ ให้เขียนว่า ร.จ.ท. ๕

ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญราช
วชิรของ ให้เขียนว่า ร.จ.ง. ๕

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้.

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
เป็นการเสร็จการพิจารณาวันที่ ๒ แล้ว
ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติ
จากที่ประชุมว่า สมควรจะให้ร่างพระ
ราชบัญญัติเหรียญราชวชิร รัชกาลที่ ๕
พ.ศ. ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้
หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศ
ใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ :
เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ใช้บังคับเป็น
กฎหมายได้

หมดระเบียบวาระแล้ว ผมขอเลิก
ประชุม ขอขอบคุณ

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๐๕ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

น.อ. ชัยชัย สวรรณพฤษ์	เล็ก จารณภูมิ	ผู้ตรวจรายงาน
น.ท. ม. สังข์วิจิตร	โหมเมธา สวัสดิการ	”
พล.ร.ต. ศิริ ทาวราช	ฉันทนา ชานข้อม	”
เจริญ ปัทมาโร	อุดม พลอยสังวาลย์	”
มนูญ ขริสัทธ	สุพงษ์ ศิริพนเกียรติ	”
มาลัย ชุพนิจ	อนันต์ ขณยวิงศ์	”
	จำรงค์ ใจอ่อนน้อม	”
	แก้ว ห่มพยัคฆ์	”
	สินชัย ช่อสัทยัค	”

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๕/มีนาคม/๒๕๖๒

สุพันธ์ จิตรภักดิ์

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

รองเลขาธิการสภาฯ

เจริญ ปัทมาโร

เลขาธิการสภาฯ

พล.อ. ส. สุทธิสารธรรณกร

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ